

Sinem Kavus en Adhem Kouta als het jonge stel Yara en Mido in ***Bijna een leven.*** BJORN FRINS

RECENSIE

Hoe zoeken naar huis een stel uit elkaar drijft

Zorba Huisman is hard op weg om een van de stemmen van haar generatie te worden in de theaters. Met *Bijna een leven* toont ze vooral in de beginfase van de voorstelling prachtig hoe verwachtingen en zoiets als een overspannen huizenmarkt jongeren tot wanhoop kunnen drijven.

HEERLEN
TIM GEURTS

Een draaiende wenteltrap, wat luiken in de vloer en fraai licht. Veel meer hebben de acteurs in *Bijna een leven* niet om mee te werken. Het gevolg is automatisch dat de focus volledig op de acteur en actrice op het toneel komt te liggen. In sommige gevallen zou dat een probleem opleveren, maar in het geval van *Bijna een leven* is het niets minder dan een zegen. Sterker nog, de eerste akte van Zorba Huismans nieuwe toneelstuk voor Toneelgroep Maastricht is een ware tour de force.

Op ingenieuze wijze zien we een verliefd stel – de vol ambitie door het leven gaande Yara en haar op veel vlakken een tegenpool zijnde Mido – proberen om hun plek in de wereld te veroveren. En bijna synchroon op de huizenmarkt. Beetje bij beetje komen de barstjes. Niet vanwege een gebrek aan liefde, maar omdat de druk van het leven simpelweg te groot wordt. Vanwege de onmacht om een eigen huis te vinden, maar ook omdat je als sterke vrouw nu eenmaal geacht wordt om altijd de controle te hebben en te houden.

Grote klasse

De manier waarop Sinem Kavus en Adhem Kouta de twee hoofdrolspelers gestalte geven is van grote klasse. Kavus (bij het grote publiek bekend als Meltem uit *Mocro maffia*) is de grote ster van de voorstelling, maar Kouta geeft indrukwekkend weerwerk. De indringende pianomuziek op de achtergrond geeft het geheel nog net wat extra sfeer mee. Met knap door Vera Morina geschreven dialogen en herkenbare problemen weten de twee acteurs elkaar te raken. Soms liefdevol, net zo vaak vilein of zelfs gemeen.

Geen sinecure, zeker omdat het ritme van de voorstelling een extra uitdaging vormt. *Bijna een leven* staat nooit stil. Zonder pauzes schieten we door de tijd. Net als je denkt dat de discussie op het podium nog steeds over het verschil tussen de prijs van laminaat versus een echte houten vloer gaat, blijkt dat de twee hoofdrolspelers ongemerkt al in een gesprek over het toekomstperspectief op hun werk zijn beland. Het vergt in het begin wat aandacht, maar blijkt eenmaal gewend een schot in de roos. De thema's die aan bod komen, zijn onderwerpen van nu en daarmee zet Huisman haar handtekening als regisseur. Ze is hard op weg om een van de stemmen van haar generatie te worden. Waar Huisman in *Longen* de vraag opwierp of het nog wel te verantwoorden is om kinderen op deze wereld te zetten, gaat het dit keer dus om de huizencrisis en het verwachtingspatroon rond jonge mensen. En hoe die twee hier beetje bij beetje een jong stel vermorzelen.

Bijna een leven

Door: Toneelgroep Maastricht
Gezien: Theater Heerlen (2 oktober)
Nog te zien in Limburg: Weert (9 oktober), Maastricht (14 en 15 oktober), Venlo (16 oktober) Venray (5 november), Roermond (12 november) en Horst (27 november).
★★★★☆

We hebben het hierbij nog steeds over dat eerste pak hem beet halve uur. Daarna komt namelijk het derde, laatste en ook bekendste castlid in beeld. Jack Wouterse heeft zijn sporen meer dan verdiend en speelt in *Bijna een leven* meerdere rollen. Die van de vader van Yara, een makelaar en een presentator. Hij doet dat met verve en Wouterse zorgt voor wat humor. Zeker als presentator van een talkshow. De manier waarop hij daarin betoogt dat hij vrouwen de ruimte wil geven om ze vervolgens de mond te snoeren, is treffend.

Niet nodig

Het enige minpuntje is dat *Bijna een leven* Wouterse helemaal niet nodig heeft. Hoe goed hij zijn werk ook doet, ergens leiden zijn rollen af. Ze maken het geheel grootser en grappiger en verklaren deels waarom Yara haar emoties wegstopt na het verlies van haar moeder. Toch doet het afbreuk. Het leven van Yara is anno 2026 al complex en ingewikkeld genoeg. Ook zonder een overleden moeder of trauma uit het verleden. De echte kracht van *Bijna een leven* schuilt juist in het kleine, intieme en kwetsbare dat Yara en Mido samen hebben.

Het eerste half uur betovert en verdient de volle vijf sterren. En laat één ding duidelijk zijn, *Bijna een leven* is ook daarna de moeite waard. Maar zo goed als in de eerste akte wordt het niet meer. Het is geen toeval dat een man meteen na afloop als de lampen aangaan zijn vrouw aanstoot en met een glimlach op het gezicht vraagt: „Weet je zeker dat je laminaat wilt?"